ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 27/01/2020 a les 16:30

L'Ovidi company de lluites i treballs

Ovidi25 es va encarregar divendres passat d'inaugurar la programació del Barnasants 2020

Ovidi 25 | Xavier Mercadé

El llegat d'**Ovidi Montllor** té moltes maneres de ser reivindicat des de fa anys. La cançó que va sonar per obrir el concert de divendres passat commemorant el 25è aniversari de l'efemèride a les Cotxeres de Sants inaugurava el Festival Barnasants en la veu del mateix **Ovidi Montllor** amb "Ai", un original que ja havien brodat en la seva versió al disc *Homenatge a Ovidi* (Bullanga Records, 2004) els desapareguts **Inadaptats**.

L'homenatge pels 25 anys de la mort de **Montllor** a càrrec d'**Ovidi25** té un caire molt més íntim que aquell disc imponent o fins i tot que aquell altre coral CD+DVD *Ovidi se'n va a Palau* (Propaganda pel Fet!, 2007). El que és clar és que el cantautor d'Alcoi ha generat una munió de tributs, com va passar també al Tradicionàrius amb *Ovidi Popular 20 anys* o amb l'enregistrament d'*Ovidi a l'Olympia* (Edigsa, 1975).

Cantava **Ovidi** llavors aquells 'ais' de la classe treballadora, doncs, que continuen anant 'de feina, plens. De béns, escassos'. I amb molta intensitat i pocs recursos musicals (dues guitarres i quatre veus, més un parell de convidats de luxe) els **Ovidi25** van oferir un recital que va tenir moments brillants com el "M'aclame a tu" de Vicent Andrés Estellés cantat per **Mireia Vives** (reprenent el vers del poeta David Caño manllevat d'**Ovidi**: seràs 'la clau que obre tots els panys'), o com "Cançó de suburbi" de Josep Maria de Sagarra o el "Corrandes d'exili" de Pere Quart, aquestes dues amb l'aparició estel·lar i ovacionada del guitarrista i company de viatge de l'alcoià, **Toti Soler**.

Caño, **Vives**, David Fernàndez i **Borja Penalba** són els integrants d'un projecte que transmet un **Ovidi** no mític sinó 'company de lluites', tal com havia esmentat el director del Barnasants, Pere Camps, en la benvinguda, revindicant-ne l'"esperit de resistència" i aquella "llavor necessària per

fer créixer altres hegemonies". **Ovidi25** van ampliar les fronteres de la formació amb la participació de **Toti Soler** ("Què et sembla, Toti") i Alfons Olmo (**Verdcel**).

Cançons a dues veus com la fantàstica "Va com va" (**Vives**/**Penalba**), cançons que canten de la mateixa manera, ara que ahir, als desnonats i a les persones en risc d'exclusió social. També hi va haver lloc per recordar i adaptar a '150 bastonades' la "Cançó de les balances", per entonar "La samarreta" on el progressista d'abans es transforma en l'anticapitalista d'avui, i el clàssic "La fera ferotge". Però sobretot es va realitzar un gran "Homenatge a Teresa", on es va descobrir el rostre del mític personatge, que es va inspirar en una dona de carn i ossos, Teresa Mora Ferrandiz, enterrada a la zona comuna del cementiri d'Alcoi. Una dona que diuen que es va tornar boja pels bombardejos feixistes de 1938 i que David Fernàndez evoca amb sentiment mentre **Borja Penalba** toca l'acordió heretat de l'enyorada **Laura Aymerich**.

La cançó que defineix més el repertori d'**Ovidi Montllor** és "Perquè vull", amb el seu fil roig, negre i lila. Perquè si la veu de **Mireia Vives** va lluir a "Homenatge a Teresa", encara ho faria més a "Cançó de fer camí", poema de Maria Mercè Marçal que s'ha fet seva amb **Penalba**. **Vives** va baixar d'entre el públic per enfilar el cant feminista.